

DE POSTRIJDER DER PROVINCE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij H. Colke, uitgever en eigenaar van dit blad.

Abonnement Twee maal per week, 4 fr. Een maal 3. Een blad afzonderlijk 10.

EERSTE BLAD

De grote flater. De Etote zegde deze week het volgende dat, zelfs onder socialistisch standpunt, de algemeene werkstaking een flater is, een fout is, en schrijft: 'Is een fout, omdat het algemeen stemrecht, of liever de afschaffing van het meervoudig stemrecht, want het algemeen stemrecht bestaat hier, het avontuur eren staking niet waard is'.

bestemmer en een item pleitbezorger, die de beste hoeken van den postwagen hadden bezet en in Amsterdam door menigen als oprichte koekeken bekend waren.

handel bekennen, boete betalen en daarenboven een lastig onderzoek doorstaan.

krigspaan van den overleden koning. koning Konstantijn, de kroonprins en prins Alexander, de andere prinsen, de vreemde prinsen en buitengewone gezanten van vorsten en staathoofden.

BUITENLAND

Frankrijk DRAMA IN EEN GEVANG. — Onlangs werd in het gevang van Lyon de 21-jarige Faure, welk een moord had gepleegd te Dîd, en tot levenslang gevangenisstraf veroordeeld was, opgesloten naar zijn vaderland, om hem te laten zien hoe gepleegd, was hij nog niet naar de gevangenis gezonden geworden.

Duitsland EEN ONVERWACHT ERFOEL. — Een buitengewoon feit heeft zich voorgedaan te Steele, in het Ruhr-gebied.

Rusland DRAMA IN ERNE GEVANGENS. — Uit Staritz wordt aan de 'Kurier Warszawski' gemeld dat in een gevangenis, Drolloff en Grigoroff, gevangenen waren, die een vreeslijk misdrijf hadden begaan.

Assissenhof van Antwerpen

ZAAK DER GEBROEDERS VERGOUTS. Dinsdag avond rond 8 ure liep deze belangrijke zaak voor het assissenhof af.

GASTON VERGOUTS, die door het Assissenhof van Antwerpen ter dood veroordeeld werd.

Rond het paleis van justitie is het zwart van het volk; een sterke ordedienst van 4 gendarmen te paard houdt die ontzaglijke menigte in bedwang.

BRUSSEL. — LEBELIK BETROGENOM. — Een hotelhouder in een vooroorbichte van Brussel jongman, had een kraakmeid in dienst genomen waarop hij weldra vertierd werd.

Een rood droombeeld.

M. Louis Strauss, liberale schepene van Antwerpen en voorzitter van den hoogerem nijverheidsraad, heeft in een interview, het volgende verklaard, aangaande de zoogezegde algemeene (?) werkstaking.

Zwitserland

EENE SMOKKELLIJSTROEF. — Het is bekend dat de Zwitsersche uurwerkmarkt beroemd is wegens de deugdelijkheid en den geringen prijs van hare voortbrengelen.

Briekenland.

BEGRAFENIS VAN KONING GEORGE. — Woensdag morgen, werd de begrafenis van koning George te Athene plaats gehad.

Binnenland.

HET BINNENROEPE VAN DER KLASSEN. — Volgens mededeelingen van het departement van oorlog mogen de militairen der drie en vier laatste klassen zich bereid maken onder het geweer te komen op 11 of 12 April.

En ze zegen!!!

Joost van den Vondel, de geniale dichter van de Amstelboorden, die de vlegels van zijn tijd rookte met een bewonderenswaardige maestra, moest ten den postwagen naar de stad Leiden reizen, bij gebrek aan een hater voerwiel.

Maso's wenkbrauwen

Maso's wenkbrauwen waren kortzigtig saamgevoerd; er lag een breede rimpel over zijn voorhoofd; zijne oogen schonden bliksemstralen.

Richard tot levenslang dwangarbeid.

Bij de uitspraak veranderd de houding der beschuldigen niet; Gaston verlaat al weenende de gerechtzaal, door de gendarmen ondersteld.

GASTON TER DOOD.

Richard tot levenslang dwangarbeid. Bij de uitspraak veranderd de houding der beschuldigen niet; Gaston verlaat al weenende de gerechtzaal, door de gendarmen ondersteld.

Antwoord op de vragen van de jury.

1. Is er op 24 september 1912 een diefstal van ongeveer 10,000 frank waarde, gepleegd op den heer Provo? 2. Is er op 24 september 1912 een doodslag gepleegd op den heer Provo, met het inzicht van ter dood te brengen? 3. Is Gaston Vergouts plichtig aan 'n moord, gepleegd op den heer Provo, op zulke manier dat zonder zijne hulp de misdaad niet kon volvoerd worden?

Antwerpen

ANTWERPEN. — BRAND. — Dinsdagavond rond 1 uur, ontstond een hevige brand in de schouwburg van de Hippodroom, een der schoonste schouwburgzalen van Antwerpen, ongeveer 10,000 personen kon bevatten en gelegen is in het Zuiderviertel der stad.

VOOR TWEE VADERS

TAFEREELEN uit het leven der Pauzelijke Zouaven. 15* vervolg. De carbonaro heet van spijt en gramschap zijne lippen ten bleede. Eene enkele maal zelfs woude hij met de rechterhand tusschen zijne kleedren; doch het oord scheen hem ongewoonlijk niet gunstig, en met schijnbare kalmte hernam hij: 'Nu, mijnheer Morren, belg u niet. Mijn inkant was ver van u te beleedigen. Heb ik u niet gezegd, dat mijne tegenwoordigheid voor u alleen mij aanzette, om u de dwaasheid uwer onderneming voor oogen te stellen?'

niet; zij gelaat was bleek, maar kalm, en hij richtte gelaten den blik ten hemel, als om God zijne offer op te dragen. 'Ha! bralde de carbonaro; ik ben dus niet te vergeefs in deze voor mij gevloekte plaatsen verweerd! Aan mij de wraak! Het is voor haat, dat ik hier kwam. Welnu, lahard, sterf; en moge een zeldzame dood als de veldrijns mijns vaderland verbeelden!' 'En tevens slingerde de booswicht zijnen doek hoven het hoofd van zijn offer. 'Op dat zeldzame offer echter weerklonk er een luide kreet in de nabijheid: 'Gennaro, Gennaro! zoo schalide het uit eenen ontzitteren mond. 'Eene siddering doorliep de ledematen van den carbonaro, en zijn geheven arm viel, als verbruidd, langs zijn lichaam. 'Wie noemt hier mijnen naam? riep hij met een heesch gebriesch. Wie kent hier Gennaro? 'Als ten antwoord brak, nabij hem, het kretelploeg op 'n oordoorlocht te geven aan eenen man, die met fonkelenden blik, als de genitus der wraak, voor Maso's aanschijn press. 'Het was die vader, die broeder van la Nunziata. De carbonaro scheen van het hemelvuur geslagen. 'Stefano! gilde hij; gij hier, Stefano! 'Ha Gennaro! antwoordde deze op akelig trillenden toon; gij herkent mij dus og? 'Ja, ik ben hier!... en te goeder ure, maar ik zie u als een nieuw schelmstuk! te besparen! Gennaro, is dat de bloedveld uitgewisch, die aan uwe banden kleef, dat gij niet vrees, die handelen door een tweede indring te bezielden. 'Maso of Gennaro — zoals wij thans weten, dat zijn ware naam is — scheen door de geheimzinnige overmacht zijner tegenstrevers verpletterd; hij hield het oog eene poeze ten gronde gekoerd, en men zag, dat het onweder der driften, in zijn binnenste losgebroken, met geweld naar buiten woude, doch open onoverwinnbare hinderpaal aantaf te bezielden. 'Victor, aan den omkneldenden arm van den carbonaro ontsnap, was op zijne knieën gevallen, om, door een vurig gebod, den Hemel voor zijne wonderbare redding te bedanken. Thans staarde hij met verbaas op het vreemde tooneel, dat in zijne nabijheid plaats had. Hij kon niet begrijpen, door welk zonderling toeval — indien 'n zoo heeten moet — die onbekende beschermers tot plotseling opdagde, en o'ch welke betrekking tusschen hem en den lalven sluipmoordenaar zou mochtigen invloed op het gemoed dezes laatsten kon uitoefenen. 'Stefano had thans de saamspraak in een bijdoorderen en voor Victor onverstaanbaren toon, met ingehouden stem, sprak driflijk — men kon het aan zijn ingehouden stem, en zijn licht docht met vormhouden item, als vreesde hij, dat een derde persoon zijne woorden zou opgevangen hebben. 'Gennaro antwoordde wimig en morde slechts enkele malen eene woorden, die weinig geschikt schenen om Stefano tot meer kalmte te brengen. 'Stefano, riep deze laatste eindelijk in zuiver Italiaansch: 'Het zij u, indien gij het wilt de Hemel weet, dat ik niets verzuimd heb om u tot inkeer te brengen. Maar, hier heelt ge niet ook mijn laatste woord; indien gij niet nog heden kome verlaat, zal niets mij meer tegenhouden; noch de liefde die ik u natuurlijk overdraag, noch de schande, die mijne familie onoverwinnelijk te wachten staat; neem! niet u bij heilten u aan den arm des gerechts over te leveren. 'En nu, Gennaro, voer hij voort: 'Zoo woude den u voor u noch broer noch oer over is, dan moge ik u heden voor de laatste maal hervonden hebben! Langs daer is uw weg; vaarwel!... 'En hij stiet den verpletterden carbonaro met forscheren arm in de richting der porta Portese. 'Stilzwendig wenkte zijne reddeling, hem naar de stad te vergezellen. 'Zoo woude den u enige oogenblikken zonder te spreken; doch toen zij op de groote baan gekomen waren, kuste Victor met vurigheid de hand van Stefano. 'O mijn edelmoedige vriend! riep hij uit, hoe zij ik ooit genoegzaam mijnen dank betuigen? 'Zwijg daarvan, vriend, antwoordde Stefano; ik heb niets gelaan dan mijnen plicht, en de gedachte en allen moord voorkomen te hebben is mij reeds eene voldoende belooning. 'Het zij zoo! hernam Victor; doch dit zal niet beletten, dat ik u 'n eeuwige dankbaar-

heid en vriendschappal toedragen, dat ik immer uw aandukken zal zegenen!... Maar door welke beschikking der Voorzienigheid w'rd gij zoo juist te mijner verlossing gezonden? en — is die vraag niet onbeschermt — hoe was mijn aanvaller, die reeds lange jaren in België verblijft, u zoo goed bekend? '— Eene beschikking der Voorzienigheid is het, voorwaarde, die mij in dit oord voerde. Weet dus, vriend — doch, eilias! vraag niet meer dan ik u vertellen ga — weet dus, dat u verloren aanvaller mijn eigen broeder is, een verzoender, die zyne familie met weedom heeft vervuld. Oordeel of ik te midden zelve mijn tranen over zijne verstedendheid — niet gelukkig hem, hem een afschuwelijk misdrijf respard te hebben... Die broeder! — hij was eenmaal braaf en goed; doch de slechte gezellen, de geheime genootschappen vooral, hebben hem bedorven. 'Herzige voorvallen, die, eilias! mijn hart voor de jaren-loden verouderden, dwongen hem welker zijn val rland te verlaten. Van dan af vernamen wij niets meer over hem, en het was ons onbekend, dat hij in de Eeuwige Stad was wedergekeerd, wanneer dezen namiddag mijne zuster — Nunziata is haar naam — u in zijn gezelschap voorbij de Fontana Paola zag gaan. Hoe jong zij ook was bij zijn vertrek, herkende zij hem op den eersten oogopslag; want toen hij nog onschuldig was, was Nunziata Gennaro's lieveling, en tijd of verdorvenheid hadden zulke verwoestingen op zijn uiterlijk niet aangebracht, dat zij niet anstands zijne beelienis, haar immer vurig voor den geest gebl. ven, zou herkend hebben. Hem in het gezelschap zijnde van een pauslijken vrijwilliger, maakte een angstig voorgevoelen zich van haar meester; zij snelde zonder dralen naar een woning om hiet te verzuigen. Ik volgde u onmiddellijk de richting mij aangewezen, met de hoop eene gelegenheid te vinden om mijnen broeder alleen te spreken; doch toen ik u eene zijpad zag inslaan en in het kreupelhout verdwijnen, beving mij de vrees voor een dreigend ongeluk. Ik drong voortrecht op de heesters door. Gij weet het overige. 'Ja, hernam Victor vurig; edelmoedige vriend, ik weet dat ik u mijn beboud verschuldigd ben. Dank, dank nogmaals! O, kon ik het

verlooting was geëindigd en iedereen had den schouwburg verlaten, toen eensklaps een besonner van de Mazzoni straat, vlammen boven het magazijn van 's hermen zag opslaan en 'n alarm gij. 'De bestuurders en de pompiers werden dadelijk verwittigd. Twee stoompompen waren spoedig ter plaats, doch het vernield element

vergelen!... Stefano — laat mij u dus noemen als een ouder vriend — Stefano, wij zullen samen voor uwen verwarden broeder hiden. Stefano weende. Hij gevoelde, dat hij met een waar Christ u te doen had; de liefde moede vriendin is een van de voornaamste karaktertrekken der volgelingen van Jezus' Hart. Hij greep Victor's hand. '— Dank, dank! zuchtte hij; dank voor de goede woord! Het is talens voor mijn broederden boezem... 'Zij naderden allengskens te stad en stapten stulzwindig naast eikander. 'Toen zij eindelijk aan de kerk van San-Pietro in Montorio gekomen waren, traden zij beide binnen, als door een zeldzame bezielde wonderdadigheid der He. Maagd della Lettera, die overleverd wordt. Stefano bad voor zijnen broeder; Victor vroeg berouw en vergiffenis voor zijnen aanvaller en dankte tevens den Heer voor zijne onverwachte redding. Ho; gloeiende steeg zij beide ten loode; hier voor dat wonderdadig beelden van 'de Moeder der Kerk, die waer de eerste Paus van Roma de kroon van den martelroed ontving. Vans het is — volgens de overlevering — dien plaats zelve, dat H. Petrus gekruisigd werd. Kon Victor twylen, of Maria, de byzondere beschermster van den glorierijk Pius, en Petrus, de eeuwig plaatsvervanger Christi, hadden den pauslijken strijder aan den dreigenden dood ontrokken. 'Ondertusschen dwaalde Gennaro, met de hand in zijnen boezem, buiten Roma. Hij had vloekend de vuist ten hoogte, als om den Hemel zelf uit te dagen. 'Eensklaps stond hij stil. Zijn oog schooneen vurigen straal. '— Ha! bulderde hij; de lafaard is mij ontsnap! Welnu! eene andere maal zal hij niet ontkomen... Voort, voort! op mijne vloekende baan... Voort, voort! ik zal hem vinden!... Ik zal mij wreken, eer ik zal heil dani... 'En zyn schaterlach weergalmd door de veld als het afgrijpslijk lachen eens verwoelings... 'Dan — alsof hij plotseling een besluit genomen had — snelde hij voort langs de porta Portese. 'J. Verwee

de moedige jongeling verscherd, doch vreesde te mijneren.